

Ο αγώνας των πολιτικών κρατούμενων είναι κομμάτι του αγώνα για την ανατροπή του κράτους και του κεφαλαίου, για την κοινωνική επανάσταση

Από τις **2 Μαρτίου** έχει ξεκινήσει μια **μαζική απεργία πείνας** από την πλειοψηφία των πολιτικών κρατουμένων από την Ελλάδα και την Τουρκία που βρίσκονται έγκλειστοι στις ελληνικές φυλακές με σκοπό την κατάργηση των τρομονόμων και του καθεστώτος εξαίρεσης. Πιο συγκεκριμένα, στις 2 Μαρτίου, απεργία πείνας ξεκίνησαν οι πολιτικοί κρατούμενοι **Κώστας Γουρνάς, Τάσος Θεοφίλου, Γιώργος Καραγιαννίδης, Δημήτρης Κουφοντίνας, Νίκος Μαζιώτης, Αργύρης Ντάλιος, Αντώνης Σταμπούλος και Φοίβος Χαρίσης**, ενώ σταδιακά προστέθηκαν, στις 9 Μαρτίου ο **Γρηγόρης Σαραφούδης**, στις 11 Μαρτίου **οκτώ Τούρκοι και Κούρδοι** αγωνιστές και στις 16 Μαρτίου **ο Δημήτρης Μπουρζούκος και ο Δημήτρης Πολίτης**. Τέλος από τις 23 Μαρτίου συμμετέχει και ο **Γιάννης Μιχαηλίδης**.

Η μαζική απεργία πείνας που βρίσκεται σε εξέλιξη μέσα στα τείχη των ελληνικών φυλακών **είναι μια πράξη πολέμου**. Είναι ουσιαστικά η πρώτη αμιγώς πολιτική απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων που βάζει στο στόχαστρο γενικότερα την «αντιτρομοκρατική» κατασταλτική πολιτική του κράτους. Με τη συμμετοχή της πλειοψηφίας των πολιτικών κρατούμενων αλλά και αρκετών αγωνιζόμενων κρατούμενων, συγκροτείται ένα μέτωπο αγώνα που, μέσα από την διαφορετικότητά του καθενός, στήνει ένα συλλογικό ανάχωμα ενάντια στην κατασταλτική θωράκιση του ελληνικού κράτους, το νομικό-ποινικό οπλοστάσιο του αλλά και τα ίδια τα κολαστήρια των φυλακών.

Οι πολιτικοί κρατούμενοι μέσα από τη μαχητική επιλογή και τα αιτήματά τους **αντιστέκονται έμπρακτα:**

- στην εγκληματοποίηση όσων επιλέγουν την ανατρεπτική πολιτική δράση και αμφισβητούν το κρατικό μονοπώλιο της βίας (**κατάργηση “ειδικών αντιτρομοκρατικών νομοθεσιών” – τρομονόμων**)
- στην ποινικοποίηση των κοινωνικών-ταξικών αγώνων, της κοινωνικής αντιβίας και της κατασκευής κατηγοριών, με βάση αμφισβητούμενες επιστημονικές μεθόδους (**κατάργηση κουκουλονόμου, κατάργηση των διώξεων με βάση το DNA**)
- στις ειδικές συνθήκες κράτησης και την εξόντωση των πολιτικών κρατούμενων (**βελτίωση συνθηκών κράτησης και κατάργηση των φυλακών τύπου Γ’**)
- στην ποινικοποίηση της αλληλεγγύης και των συντροφικών και συγγενικών σχέσεων των κρατουμένων (**άμεση αποφυλάκιση των συγγενων μελών της ΣΠΦ**)
- στην κρατική εκδικητικότητα (απαιτώντας την **απελευθέρωση του αγωνιστή Σ. Ξηρού** που το κράτος επί 13 χρόνια τώρα εξοντώνει μεθοδικά και εκδικητικά, με αποτέλεσμα να έχει οδηγηθεί σε ανήκεστες βλάβες, με το επίσημο ποσοστό αναπηρίας του να έχει φτάσει πλέον στο 98%.)

Παράλληλα απεργία πείνας ξεκίνησαν και τα φυλακισμένα μέλη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς: **Παναγιώτης Αργυρού, Θεόφιλος Μαυρόπουλος, Δαμιανός Μπολάνο, Γεώργιος Νικολόπουλος, Μιχάλης Νικολόπουλος, Όλγα Οικονομίδου, Γεώργιος Πολύδωρος, Γεράσιμος Τσάκαλος, Χρήστος Τσάκαλος, Χάρης Χατζημιχαλάκης** καθώς και η αναρχική **Αγγελική Σπυροπούλου**. Βρίσκονται σε απεργία πείνας διεκδικώντας την άμεση απελευθέρωση των

συγγενικών και των φιλικών τους προσώπων που έχουν προφυλακιστεί βάσει του τρομονόμου για συμμετοχή σε τρομοκρατική οργάνωση καθώς και τον τερματισμό κάθε κατασκευής ενόχου από το συγγενικό, φιλικό και συντροφικό τους περιβάλλον, ταυτόχρονα στηρίζουν τα αιτήματα της απεργίας πείνας των υπόλοιπων κρατουμένων.

Καπιταλιστική αναδιάρθρωση και καθεστώς έκτακτης ανάγκης

Από το 2009 με το ξέσπασμα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης, ο ευρωπαϊκός νότος και ιδιαίτερα η Ελλάδα θα αποτελέσουν ένα παγκόσμιο πείραμα καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, εξαπολύοντας μια ολομέτωπη επίθεση σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής. Το ελληνικό κράτος, ενσωματώμενο πλήρως στο άρμα του υπερεθνικού κεφαλαίου, θα υιοθετήσει όλες τις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις που υπαγορεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ε.Κ.Τ και το Δ.Ν.Τ. μέσω της επιβολής ενός καθεστώτος έκτακτου ανάγκης για την διάσωση της οικονομίας και την αντιμετώπιση της κρίσης χρέους.

Τα μνημόνια και τα μέτρα, επιβάλλουν μια τεράστιας κλίμακας μεταφορά πλούτου από κάτω προς τα πάνω για να μετριαστεί η χρηματοπιστωτική κρίση και οι απώλειες αξίας στη κορυφή της κοινωνικής πυραμίδας. Παράλληλα στερούν από ευρύτατα κοινωνικά στρώματα τα υπάρχοντα μέσα και δομές συντήρησής τους (υγείας, πρόνοιας, παιδείας κλπ) με αποτέλεσμα η εργατική μας δύναμη να γίνεται ακόμα πιο εξαρτημένη και υποτιμημένη, στα κάτεργα της εκμετάλλευσης. Είναι γνωστό πως οι ζωές των καταπιεσμένων είναι αναλώσιμες για τα αφεντικά και μέσα στις συντελούμενες ανακατατάξεις διαρκώς περισσότεροι θα βρισκόμαστε μετέωροι μπροστά στο τρόμο της ανέχειας και της ανυπαρξίας.

Η καπιταλιστική αναδιάρθρωση των τελευταίων χρόνων είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το καθεστώς έκτακτου ανάγκης και την όξυνση της κατασταλτικής επίθεσης στα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Το δόγμα της τάξης και της ασφάλειας σκληραίνει τη στάση του απέναντι σε όσους αμφισβητούν το νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης στοχοποιώντας τους ως εσωτερικό εχθρό. Η κατασταλτική πολιτική του κράτους έκτακτης ανάγκης οξύνεται με επιστρατεύσεις απεργών, με εκατοντάδες προσαγωγές και συλλήψεις, με προεδρικά διατάγματα κατά των διαδηλώσεων, με επικυρήξεις και εφόδους σε σπίτια αγωνιστών, με εκκενώσεις καταλήψεων, με διαπομπεύσεις οροθετικών, με επιχειρήσεις σκούπα στους τοξικοεξαρτημένους, με πογκρομ σε μετανάστες και εγκλεισμούς σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Οι βασανισμοί αγωνιστών μέσα στη ΓΑΔΑ, οι εισβολές της Αντιτρομοκρατικής σε σπίτια συντρόφων, ο αναβαθμισμένος ρόλος των ΕΚΑΜ απέναντι σε καταλήψεις, κατελημμένα εργοστάσια και κινητοποιήσεις σε φυλακές και στρατόπεδα συγκέντρωσης, η στρατιωτική κατοχή ολόκληρων γεωγραφικών περιοχών (πχ. χωριά της ΒΑ Χαλκιδικής και η Κερατέα), αποδεικνύει ότι η κρατική βία δεν περιορίζεται στο ρόλο του φόβητρου και της προληπτικής δύναμης αλλά αποτελεί τον πολιορκητικό κριό του καθεστώτος απέναντι στις κοινωνικές εντάσεις. Μπροστά στο ενδεχόμενο ανεξέλεγκτων ταραχών, οι δολοφονικοί μηχανισμοί του κράτους όχι μόνο θα περιφρουρήσουν το μονοπώλιο της βίας με κάθε κόστος αλλά, αναπόφευκτα, θα εντείνουν την οχύρωση, τον υπερεξοπλισμό και τη γενίκευση της κατασταλτικής βαρβαρότητάς του, ανεξαρτήτως κόστους. Το κράτος όσο ποτέ άλλοτε οργανώνει την πολεμική του μηχανή κοιτώντας στο εσωτερικό της επικράτειάς του.

Αντιτρομοκρατικοί νόμοι (τρομονόμοι)

Το Σεπτέμβριο του 2001, μέσα σε κλίμα διάχυτης τρομοϋστερίας, μετά από το χτύπημα στους δίδυμους πύργους, που αποτέλεσε την απαρχή της παγκόσμιας αντιτρομοκρατικής εκστρατείας

των κυρίαρχων, αλλά και σε πλήρη εναρμόνιση με τις ντιρεκτίβες της ευρωπαϊκής ένωσης, ψηφίζεται από το ελληνικό κράτος ο πρώτος αντιτρομοκρατικός νόμος, ενώ μερικά χρόνια αργότερα ψηφίζεται και ο δεύτερος. Με τον πρώτο τρομονόμο θεσπίζεται το άρθρο 187 του ποινικού κώδικα περί σύστασης εγκληματικής οργάνωσης. Το άρθρο αυτό καθιερώνει την ύπαρξη εγκληματικής οργάνωσης για ορισμένα αδικήματα, με τον πλέον αυθαίρετο τρόπο, αφού εξομοιώνει την συνέργεια με την ίδια την τέλεση της πράξης, επιφέροντας τις ίδιες ακριβώς κυρώσεις. Η προέκταση του 187, το περίφημο άρθρο 187^A (τρομονόμος) στοχεύει στην αυστηρότερη ποινική μεταχείριση των ανταρτών πόλης, ενώ χαρακτηρίζει ως τρομοκρατικές ενέργειες ακόμα και πλημμελήματα. Έτσι, ακόμη και κάθε διαδηλωτής μπορεί να βρεθεί αντιμέτωπος με δίωξη για τρομοκρατία –κάθε διαδηλωτής είναι για το κράτος εν δυνάμει τρομοκράτης. Το άρθρο 187^A παρέχει όλα τα νομικά ερείσματα για ακόμη αυστηρότερες ποινές, για ακόμη περισσότερη καταστολή και διώξεις, για ακόμη μεγαλύτερο εκφοβισμό όσων αγωνίζονται. Παράλληλα διώκονται ο εγκωμιασμός πράξεων που χαρακτηρίστηκαν τρομοκρατικές καθώς και στοχοποιούνται με τον έναν ή τον άλλο τρόπο άτομα του στενού συγγενικού και φιλικού περιβάλλοντος.

Διώξεις με βάση το DNA

Την τελευταία δεκαετία, η διαδικασία λήψης γενετικού υλικού (DNA) αναδεικνύεται σε συνήθη πρακτική από τα εργαστήρια της αντιτρομοκρατικής κατά τη διάρκεια συλλήψεων. Το DNA είναι ένα αδιαμφισβήτητο αποδεικτικό στοιχείο στις δίκες που στήνει το κράτος ακόμα και αν το γενετικό υλικό προέρχεται από βίαιες και παράνομες αποσπάσεις, από λήψεις από κινητά αντικείμενα, από δειγμάτα που εμπεριέχουν μίγμα γενετικού υλικού άνω των δύο ατόμων, από αναλύσεις των πραγματογνώμων βιολόγων της αστυνομίας.

Καταστολή κοινωνικών αντιστάσεων βάση του κουκουλονόμου

Το 2009 η ανάγκη αποτελεσματικής αντιμετώπισης της άνηθης ενός ψηφιδωτού κοινωνικών αντιστάσεων και ριζοσπαστικών πρακτικών (συγκρουσιακές διαδηλώσεις, καταλήψεις στέγης, απαλλοτριώσεις προϊόντων από τα σουπερμάρκετ, σαμποτάζ σε ακυρωτικά μηχανήματα, εμπρησμοί σε τράπεζες/εφορίες κ.α) μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη οδήγησε την κυβέρνηση στην αναδιοργάνωση του κατασταλτικού σχεδίου. Το Μάρτιο εκείνης της χρονιάς από τον τότε υπουργό δημόσιας τάξης Μαρκογιαννάκη εισάγονται οι δολοφονικές μηχανοκίνητες ομάδες δέλτα ενώ λίγους μήνες αργότερα θεσπίζεται ο κουκουλονόμος, στοχεύοντας εκείνα τα κοινωνικά κομμάτια που ριζοσπαστικοποιούνται και υιοθετούν αντιθεσμικές/επιθετικές μορφές δράσης.

Ειδικές συνθήκες κράτησης (Φυλακές Τύπου Γ)

Το ασφυκτικό κλίμα καταστολής που διαμορφώνεται, επεκτείνεται με τη θέσπιση των φυλακών υψίστης ασφαλείας και στους κρατούμενους. Με το νόμο Δένδια και Αθανασίου για τις φυλακές υψίστης ασφαλείας, οι φυλακές χωρίζονται σε 3 κατηγορίες, στις φυλακές τύπου Α που προορίζονται για όσους έχουν καταδικαστεί για οικονομικά εγκλήματα, στις φυλακές τύπου Β για όσους κατηγορούνται για κακουργήματα, χωρίς να αντιμετωπίζουν ισόβια κάθειρξη και στις φυλακές τύπου Γ για όσους κατηγορούνται με τους παραπάνω “αντιτρομοκρατικούς” νόμους ή όσους κατηγορούνται για συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση ή όσους στασιάζουν μέσα στις φυλακές, για όσους το κράτος θεωρεί πιο “επικίνδυνους”. Οι φυλακές τύπου Γ είναι μια φυλακή μέσα στη φυλακή με καταργήσεις αδειών, με περιορισμούς επισκεπτηρίων και προαυλισμών, με ένοπλη φύλαξη από ειδική ομάδα που υπάγεται στην αστυνομία, με επιβράβευση του χαφιεδισμού, που μπορεί να οδηγήσει ακόμη και σε αποφυλάκιση, με στέρση διαφόρων

δικαιωμάτων (μείωση ποινής μέσω μεροκάματων ή έκτιση του συνόλου της ποινής κλπ). Ουσιαστικά η δημιουργία τους στοχεύει στην εξόντωση των πολιτικών και των απείθαρχων κρατουμένων υιοθετώντας την παράδοση άλλων ευρωπαϊκών κρατών (Λευκά κελιά Στάμχαϊμ, τα FIES στην Ισπανία) και φανέρωνει πλήρως τον εκδικητικό χαρακτήρα της δικαιοσύνης και του σωφρονιστικού συστήματος.

Αντιστάσεις των έγκλειστων μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης

Η απεργία πείνας των πολιτικών κρατουμένων έρχεται να συμπέσει με τις επαναλαμβανόμενες εξεγέρσεις των φυλακισμένων μεταναστών μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ανα την επικράτεια, με αφορμή τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης και τις αυτοκτονίες συγκρατούμενων τους. Είτε φυλακές, είτε στρατόπεδα συγκέντρωσης, παραμένουν οι πιο βάρβαροι μηχανισμοί ελέγχου και διαχείρισης των εξαθλιωμένων κομματιών που γεννά το κράτος και οι διαχειριστές του.

Παρά τις κυβερνητικές εξαγγελίες και την γενικευμένη επιχείρηση κοινωνικής χειραγώγησης και ταξικής ειρήνευσης από τη νέα κυβέρνηση του σύριζα, οι αγώνες των κολασμένων «εντός των τειχών» μας θυμίζουν ότι η ανάδειξη του εσωτερικού εχθρού στον κόσμο του αγώνα, στα πλαίσια μιας στυγερής καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, είναι εδώ, βαθιά και επεκτείνεται μέσα από την ανάδειξη μιας νεας εθνικής και δημοκρατικής ομαλότητας. Από τις πρώτες κιόλας μέρες της νέας διακυβέρνησης είδαμε να επαναλαμβάνονται οι προφυλακίσεις συγγενών των πολιτικών κρατουμένων και οι εισβολές σε σπίτια συντρόφων και συντροφισσών από την αντιτρομοκρατική. Παρά τις εξαγγελίες για κατάργηση των φυλακών τύπου Γ, δεν δρομολογήθηκε ούτε η επιστροφή στον Κορυδαλλό, των πολιτικών κρατούμενων που μεταφέρθηκαν εκδικητικά τον Γενάρη στα κελιά του Δομοκού παρά έσπευσαν να προφυλακίσουν εκεί έναν ακόμα κατηγορούμενο για την υπόθεση της ΣΠΦ.

Ο αγώνας των φυλακισμένων μας θυμίζει ότι η βαρβαρότητα δεν εξανθρωπίζεται... ανατρέπεται. Η αλληλεγγύη στους φυλακισμένους αγωνιστές που διώκονται για την ανατρεπτική τους δράση είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα ενάντια στη κρατική καταστολή και την καπιταλιστική αναδιάρθρωση, του αγώνα για την καταστροφή του κράτους και του κεφαλαίου. Είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον συνολικότερο αγώνα για την ανατροπή και την κοινωνική επανάσταση, για την δημιουργία ενός κόσμου ισότητας, αλληλεγγύης και ελευθερίας.

ΝΑ ΣΥΝΤΡΙΨΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ

ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΑΠΕΡΓΩΝ ΠΕΙΝΑΣ

Συντονισμός Αναρχικών Κοινοτήτων Αγώνα Νότιας-Ανατολικής Αθήνας - sakana.espivblogs.net

αναρχική συλλογικότητα Απόπυρα στην Ηλιούπολη - aropyra.espivblogs.net

ελευθεριακό στέκι Πικροδάφνη (Μπραχάμι) - pikrodafni.squat.gr

Ναμούς αναρχική συλλογικότητα από Άνω Γλυφάδα-Ελληνικό-Αργυρούπολη - namous.squat.gr

Πρωτοβουλία αναρχικών-αντιεξουσιαστών από τους πρόποδες του Υμηττού - paarty.squat.gr